

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 29. Thomas excommunicatos absolvere recusat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

populo confluente & maxime a pauperibus undique circumfufis impediretur. Sæcul. XII.
A. C. 1170.

Parochi quoque cum omnibus Fidelibus suis occurrebant. Cantuariæ a monachis honorifice, ut decebat, pulsatis campanis & organis inter cantus lætitiæ exceptus cunctis osculum pacis præbuit, cum prius prudentissime & caute illos, qui cum excommunicatis communicaverant, ab hac censura absolvi jussisset.

§. XXIX.

Thomas excommunicatos absolvere recusat.

Postera die adsunt Regis Præfecti responsum audituri. Cum iis venerant Clerici trium Præsulum excommunicatorum, petentes ut Domini sui absolventur. Respondit Thomas, non esse sibi potestatem Censuras a Papa injunctas tollendi. Nihilominus cum vehementer urgerent, & Regis iram comminarentur, addidit; si Episcopi Londinensis & Saresberiensis juxta formam ab Ecclesia præscriptam jurarent, quod mandatis Papæ obedientiam præstare vellent, facturum se pro pace Ecclesiæ, ob reverentiam Regis & ex consilio aliorum Episcoporum, quidquid in suis esset viribus, & tres Præsules secundum Humanitatis & Caritatis leges habiturum, vit. c. 6. ep.
64. 73.

Hist. Eccles. Tom. XVII. A a a rum,

Sæcul. XII.

A.C. 1170.

vit. c. 7.

rum, nec etiam de clementia Summi Pontificis ullum dubitandi locum esse. Jamque duobus Episcopis placebat conditio, & ad recipiendam Absolutionem venturi fuissent, nisi faniora cogitantes Archiepiscopus Eboracensis ab ista mente removisset. *Sunt mihi adhuc, inquit, bat, librarum argenti octo millia parata, quæ ad arrogantiam Thomæ contumaciamque frangendam lubenter impendam. Nolite victas manus dare vecordes; quæ potius Regem adeamus, fidissimum bus usque præsidium nostrum. Si ipso relictæ ad factionem Adversarii deficiatis (nunquam enim futurum, ut sincere reconcilientur) ut transfugas habeat, & ex vestris ditionibus expellet. Quis exinde vos contra vim Principis tuebitur? qua in terra panem, qua vitam sustentetis, mendicabitis? itaque si sapientis, Regi servietis. Nullum amplius est malum, quod a Thoma venturum pertimescatis, quantum potuit, intulit.*

Cum isto sermone Eboracensis duobus Episcopis, quod optabat, persuasisset, simul omnes iter ingrediuntur, Regem in Normannia degentem compellaturi. Eodem tempore ad Regem filium, Londini commorantem, Geofridum Ridel, & aliquot alios mittunt, qui adolescenti suggererent, Thomam animo constituisse ipsum a Regno deponere. Quamvis nihil

hil magis ab Archiepiscopi mente alienum esset, ut ipse Præsul affirmat, in Epistola ad Papam data, in qua adjuncta reditus sui in Angliam refert, & ad Alexandrum Pontificem postrema est.

Sæcul. XII.

A.C. 1170.

ep. 73.

vit. 3. c. 9.

Paucis, ex quo Cantuariam advenisset, diebus consumtis, Thomas Londinum misit Richardum Priorem S. Martini Dubri, postmodum successorem suum, qui Juvenem Regem adventus sui certiore faceret, & excusaret, quod Præsules suspendere coactus fuisset. Hunc vero Nuncium nullo benevolentiae signo excepit adolescens Regius, cujus in Regno Ministri a voluntate solius Regis Patris pendebant. Nihilominus Thomas post aliquot dies viæ se dedit, juvenem Regem, olim discipulum suum, invisurus, tumque Provinciam suam tanto tempore Pastore destitutam lustraturus. Civitati Londinensi imminentem incolæ omnes maximam profitentes lætitiâ excipiunt. Sed ecce! duo Equites occurrunt, qui Regis nomine Præsuli prohibent, ne ultra progrediretur, sed ad suam rediret Ecclesiam. Inde Inimicorum ejus crevit audacia, & Robertus de Broc Rudolphi frater, in contumeliam Archiepiscopi, caudam equi, partem suppellectilis culinariæ vehentis, amputavit. In Festo Nativitatis Domini Archiepiscopus, conscensa Cathedra, orationem

A a a 2

nem

Sæcul. XII.

A.C. 1170

c. 10.

nem habuit ad populum, atque in epilo-
go mortis suæ diem proxime instare, o-
mnibus ejulantibus, ipse lacrymas non
fatis tenens præfagiit. Mox vero indi-
gnans, vehementer invectus est in Ec-
clesiæ inimicos ac speciatim in complu-
res Regis Patris Aulicos, quos excom-
municavit; nominatim autem duos fra-
tres Rudolphum & Robertum *de Broc*
fulmine Ecclesiastico percussit. Missa
celebrata, convivium, ut solebat in Fe-
stis præcipuis, hilariter exhibuit, &
quamvis Natalis Domini hoc anno in
diem Veneris incideret, carnes cum ali-
is assidentibus manducavit. Hic an-
tiquitatem dispensationis in abstinentia
in Nativitate Christi Domini perspicimus.

§. XXX.

In Thomæ necem conjuratur.

vit. c. 8.

Inter hæc cum Archiepiscopus Eboracensis & duo Episcopi paucis ante Festa Natalitia Domini diebus in Normanniam pervenissent, ad Regis genua accedentes, ejusque justitiam obtestantes, acriter conquesti sunt, quod Thomas pace a Rege sibi concessa abuteretur, & in ipso adventu suo Censuris contra ipsos promulgatis Regnum turbasset. Quibus Rex: *Si omnes illi, qui de coronando filio meo consenserunt, excommunicati*